

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Monroe- Lamarr

Autoría

Carles Batlle

Direcció

Sergi Belbel

Amb

**Laura Conejero,
Elisabeth Casanovas,
David Vert i
Eloi Sánchez**

**Premi Frederic Roda de Teatre 2018
de la Diputació de Barcelona**

Sinopsi

Monroe/ Lamarr (Still Life) relata una trobada entre l'actriu i inventora Hedy Lamarr i la també actriu Marilyn Monroe (el dia abans de la seva mort). L'obra, que juga amb dues temporalitats (1962 i 1966), es basa en fets històrics a l'hora de relatar una tensa i emotiva confrontació entre dues dones marcades per la pressió de la celebritat i el pas del temps. Durant la seva singular "batalla de reines", es desgranen temàtiques universals com ara la fragilitat de la fama, el pas irreversible dels anys, la caducitat de la bellesa, les manipulacions del poder, l'absurditat de la guerra o la submissió de la dona (especialment als anys seixanta i al món del cinema).

La vida apassionant de Hedy Lamarr -jueva, nascuda a Àustria, casada amb un nazi, fugada als estats units i convertida en estrella- és el teló de fons d'un diàleg que és produït ja en l'inici del declivi de l'actriu. Els seus invents (tecnologia de salt de freqüència d'ones; fonament del que avui són el wifi o el bluetooth) són cobejats per polítics i militars, però ningú no li en vol reconèixer el mèrit. Pràcticament, ja no actua, viu solitària, amb el seu fill, gairebé en la misèria. Té un judici pendent per cleptomania. Gairebé ningú no es recorda d'ella.

Al seu torn, Marilyn necessita prendre una decisió crucial. És l'any seixanta-dos: l'actriu ha estat (o està) embolicada amb els dos germans Kennedy (John i Robert), és el moment de la crisi dels míssils de Cuba (pel que sembla, l'invent de Hedy pot ser d'utilitat per resoldre el conflicte), els companys de rodatge del seu darrer film (The Misfits), Clark Gable i Montgomery Cliff, han tingut una fi tràgica... L'actriu comença a fer-se gran. La seva dependència dels fàrmacs és angoixant. I també ho és la imatge que la indústria cinematogràfica ha construït d'ella; una imatge que no li permet tenir una vida i unes relacions normals...

Per quin motiu Marilyn Monroe pensa que Hedy Lamarr pot ajudar-la a trobar una resposta als seus dilemes? Per què necessita parlar amb ella? Pel que sembla no es coneixen de res... De debò no es coneixen? Ben mirat, totes dues han estat amants de JFK, i totes dues són amigues de Frank Sinatra... A més a més, les dues han viscut (o viuran) a la mateixa casa...

Dos personatges masculins, acompanyen l'esgrima de les dues estrelles: un periodista i el fill de Hedy Lamarr; tots dos són personatges històrics també.

L'obra juga amb dos espais i dos temps que conviuen -encastats- a l'escena, generant un joc ben teatral de miralls i d'ironies dramàtiques.

DURANT LA SEVA SINGULAR "BATALLA DE REINES", ES DESGRANEN TEMÀTIQUES UNIVERSALS COM ARA LA FRAGILITAT DE LA FAMA, EL PAS IRREVERSIBLE DELS ANYS, LA CADUCITAT DE LA BELLESA, LES MANIPULACIONS DEL PODER, L'ABSURDITAT DE LA GUERRA O LA SUBMISSIÓ DE LA DONA (ESPECIALMENT ALS ANYS SEIXANTA I AL MÓN DEL CINEMA).

Monroe - Lamarr

magnètica management
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Monroe

El somriure més trist de Hollywood.

Va interpretar una llarga llista de personatges caracteritzats per ser rosses tontes, però a la vida no va ser una d'elles.

Lamarr

En el seu dia va ser "l'actriu més bonica del món", però això potser és el menys significatiu de la seva història.

Tan enlluernador era el seu físic com brillant el seu cervell.

El director diu...

Carles Batlle ha escrit una obra fascinant, una mena de duel dialèctic, intel·lectual i emocional entre dues dones úniques, reals, dues formidables actrius de Hollywood que, bàsicament, van ser sobretot dues persones genials: l'arxiconeguda Marilyn Monroe i la no tan famosa, però no menys fascinant, Heddy Lamarr.

Fa uns pocs anys, i gràcies a iniciatives d'actrius de Hollywood com Susan Sarandon, que lluiten pels drets de les dones en aquesta indústria injusta i discriminadora, la figura de Heddy Lamarr va ser reivindicada no tan sols com a gran actriu sinó també com l'enginyera i inventora que havia estat a l'ombra, precursora d'un mecanisme que donaria pas, amb els anys, a la creació de l'actual sistema de Wi-Fi. Que un enginyer tecnològic tan decisiu i revolucionari per al segle XXI tingui el seu origen en els invents d'una persona que havia estat considerada com la dona més atractiva del món durant els anys 40 no és pas cap guió de ficció, sinó la pura i absoluta realitat, per estranya que ens sembli. Si a un guionista o a un dramaturg se li acudís un guió o una obra així, segurament seria acusat d'inversemblant i no veuria mai la seva història a la pantalla o a l'escenari.

Batlle presenta una probable trobada a principis dels anys seixanta, entre l'extraordinària Heddy Lamarr, caiguda en l'oblit després de traspasar llargament la quarantena, i el mite eròtic del seu temps, Marilyn Monroe, aleshores en plena maduresa, qui sap si ja a les portes d'una certa decadència, poc abans de suïcidar-se. El duel entre aquestes dues grans actrius, víctimes d'un sistema de producció tirànic i destructor, on impera el masclisme més ranci i cruel, serveix a l'autor per parlar del geni eclipsat i ignorat pel simple fet de ser dona, de l'art de la interpretació, de l'esclavatge de les convencions laborals i socials, del pas del temps i dels seus estralls en les actrius de renom, de la dificultat de sobreviure en un mitjà que considera l'atractiu físic (el famós "sex-appeal") com a centre i motor de producció i de creació. La diferència d'edat entre totes dues dones

serveix a més per evidenciar la ràpida decadència a la qual se sotmetia les actrius. Pensem que el personatge de Norma Desmond a Sunset Boulevard de Wilder, la desquiciada i vella glòria decadent, una dona embogida, trista i patètica, era interpretada per Glòria Swanson, que aleshores tenia... 52 anys! En la trobada hipotètica que planteja l'obra, Lamarr té 48 anys i ja està pràcticament oblidada i denostada, i Monroe ja té 35 anys, comença a ser qüestionada i està a punt de desaparèixer per sempre.

Dos personatges masculins, també reals, vinculats a aquestes dues dones, el jove Anthony Loder, fill de Heddy Lamarr, i el periodista i escriptor William J. Weatherby, biògraf de Marilyn, ajuden a complementar aquesta història apassionant, aquesta hipotètica trobada d'aquests dos mites cinematogràfics, en què no només es parla de cinema i d'interpretació, sinó també de política (el nazisme, els Kennedy, el conflicte de Cuba...), d'art, de pintura (l'obra de per subtítol "Natura Morta"), de cultura i, en definitiva, de vida i de passions humanes.

**UN DUEL IMPRESSIONANT I COMMOVEDOR
I UN REpte FASCINANT PER A UN QUARTET
INTERPRETATIU D'AUTÈNTIC LUXE: LAURA
CONEJERO (LAMARR) I ELISABETH CASANOVAS
(MONROE) ACOMPANYADES DE DAVID VERT
(WEATHERBY) I ELOI SÁNCHEZ (ANTHONY).**

Sergi Belbel

Monroe - Lamarr

magnètica management
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Monroe-Lamarr de Carles Batlle va guanyar el Premi Frederic Roda de Teatre 2018

El jurat va destacar «**la qualitat narrativa de l'obra, de gran interès pel seu ritme dramàtic**». Una obra que planteja una posada en escena innovadora, amb contingut i argument d'interès universal ja que aporta informació sobre fets històrics que poden ser d'interès per al públic.

El Premi Frederic Roda de Teatre està convocat per la Diputació de Barcelona i l'Agrupació Dramàtica de Barcelona (ADB), i fa partícip al mon local i als espais escènics municipals. Per primer cop han format part del jurat els representants dels 11 espais escènics municipals de referència de la demarcació de Barcelona, que van triar la proposta guanyadora a partir d'una selecció prèvia de les sis millors obres presentades, feta per l'ADB.

El premi va ser creat l'any 2014 per l'ADB, l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona i el suport d'Òmnium Cultural, el premi ret homenatge a la memòria de qui fou una de les personalitats més influents en la vida teatral catalana en les seves diverses facetes de cofundador de l'ADB, sotsdirector de l'Institut del Teatre, director, pedagog, dinamitzador cultural i crític teatral, director de l'Institut d'Estudis Pirandeliàns, a més de les seves múltiples facetes: en el món de les RRPP, impulsor de la Universitat de la Pau, creador dels premis Memorial Joan XXIII, Víctor Xeix de Polemologia, etc.

Els guardonats d'anteriors edicions han estat Lluïsa Cunillé per "Boira" l'any 2014 i David Plana per "Els encantats" i Josep Maria Miró per "La travessia" l'any 2015.

Els representants dels equipaments escènics que van participar com a jurant estan ubicats a en municipis de la demarcació de Barcelona de més de 50.000 habitants o capitals de comarca de més de 15.000 habitants:

- Badalona. Badalona Cultura, SL (Teatre Principal, Teatre Zorrilla i Teatre Blas de Infante).
- Granollers. Granollers Escena, S.L. (Teatre Auditori de Granollers, Teatre de Ponent i Llevant Teatre).
- L'Hospitalet de Llobregat (Teatre Joventut i Auditori Barradas).
- Manresa. Manresana d'Equipaments Escènics SLU (Kursaal i Teatre Conservatori de Manresa).
- Mataró (Teatre Monumental de Mataró, Can Gasol i Foment Mataroní).
- Sabadell (Teatre Principal i Teatre Municipal La Faràndula).
- Sant Cugat del Vallès (Teatre-Auditori de Sant Cugat).
- Santa Coloma de Gramenet (Teatre Josep Maria de Sagarra i Auditori Can Roig i Torres).
- Terrassa (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa i Teatre Principal).
- Vic (l'Atlàntida Centre d'Arts Escèniques d'Osona).
- Viladecans. SPM Viladecans Qualitat, SL (Atrium Viladecans).

Monroe - Lamarr

magnètica management
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Fitxa artística

Autoria

Carles Batlle

Direcció

Sergi Belbel

Intèrprets

Laura Conejero

Elisabeth Casanovas

David Vert

Eloi Sánchez

Ajudant de direcció

Marc Morote

Vestuari

Mercè Paloma

Caracterització

Laura Pérez

Direcció tècnica

Xavier Xipell "Xipi"

Espai escènic

Max Glaenzel

Disseny d'il·luminació

Kiko Planas

Disseny de so

Oscar Villar

Disseny de video

Joan Rodón

Direcció de producció

Carles Manrique

Producció TNC

Lluís Gordillo

Premsa

Anna Aurich (Còsmica)

Fotos

©May Zircus/TNC

Producció

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Col·laborador

Durada

105min aprox.

Link Video

<https://www.youtube.com/watch?v=FjaZlzetPnQ>

Monroe - Lamarr

magnètica management
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Carles Batlle

Autor

Carles Batlle Jordà és dramaturg, traductor i novel·lista. Entre les seves obres dramàtiques -traduïdes a una desena de llengües- destaquen **Combat** (1995-1998), **Suite** (premi SGAE 1999), **Oasi** (premi Recull 2002), **Temptació** (2004), **Trànsits** (2006-07), **Oblidar Barcelona** (premi Born 2008) o **Zoom** (premi 14 d'abril, 2009). Gairebé totes elles han estat estrenades i publicades a diversos països d'Europa i Amèrica .

Batlle ha estat un dels fundadors de l'Obrador Internacional de Dramatúrgia de la Sala Beckett (que va dirigir entre el 2003 i el 2009) i va ser membre del Consell Assessor del TNC entre 1998 i 2004. Actualment és Cap de Serveis Culturals i Director de Publicacions de l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha estat director de la revista teatral Pausa entre el 2004 i el 2016 i actualment és director de la revista acadèmica Estudis escènics de l'Institut del Teatre.

És professor a l'IT i també a la UAB, on imparteix classes d'escriptura dramàtica, teoria del drama contemporani i anàlisi de la representació. Ha publicat diversos articles i llibres sobre totes aquestes qüestions. Ha estat mestre de la majoria dels autors actuals del país, des de Pere Riera o Josep M. Miró passant per Pau Miró, Esteve Soler, Helena Tornero, Cristina Clemente, Marta Buchaca, Jordi Casanovas i un llarg etcètera. La seva tesi sobre el teatre simbolista a Catalunya va obtenir el Premi de la Crítica "Serra d'Or" 2002.

Com a novel·lista ha publicat la trilogia fantàstica **Kàrvadan** (2012, 2014, 2016). També ha traduït autors dramàtics francesos, com ara David Lescot, Joseph Danan, Frédéric Sonntag, Marie Dilasser i altres. Ha fet dramatúrgies d'autors com ara Ignasi Iglésias, Àngel Guimerà, Samuel Beckett, Pedro Almodóvar o Yesim Özsoy.

Sergi Belbel

Director

Nascut a Terrassa el 1963, és autor, traductor i director teatral. Llicenciat en Filologia Romànica i Francesa a la UAB (1986), va ser professor de Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona (1988-2006) i director artístic del Teatre Nacional de Catalunya (2006-2013). President del Patronat de la Fundació Sala Beckett des de 2016. Entre les seves obres escrites destaquen **Minim.mal Show** (escrita amb Miquel Górriz, 1986), **Elsa Schneider** (1989), **Tàlem** (1990), **Carícies** (1991), **Després de la pluja** (1993), **Morir** (1994), **La sang** (1998), **El temps de Planck** (2000), **Forasters** (2004), **Mòbil** (2005), **A la Toscana** (2007), **Fora de joc** (2010), **Les roses de la vida** (2017) i **Si no t'hagués conegut** (2018). La major part d'aquestes obres estan estrenades a molts països d'Europa i Amèrica. La versió francesa seva obra **Després de la pluja (Après la pluie)** va ser estrenada a la Comédie Française l'octubre de 2017.

Ha dirigit obres de Benet i Jornet, Guimerà, Shakespeare, Molière, Goldoni, Calderón, Mamet, Plana, Jardiel, Marivaux, Galceran, etc. Ha obtingut, entre d'altres, el Premi Ignasi Iglésias (1987), el Premi Nacional de Literatura Catalana (1993-95), el Premi Born (1995), el Premio Nacional de Literatura Dramática del Ministerio de Cultura (1996), el Premi Molière a la millor obra còmica per **Après la pluie** (1999), el Premi Nacional de Teatre de la Generalitat de Catalunya (2000), el Premio Max a la projecció internacional (2002), el Premi Ciutat de Barcelona (2003) i alguns Premis Butaca. Algunes de les seves obres han estat dutes al cinema per Ventura Pons (**Carícies**, **Morir o no**, **Forasters**) i Agustí Villaronga (**Després de la pluja**, telemovie). Ha coescrit el guió de les pel·lícules **Eva**, de Kike Maíllo (2011) i **Stella Cadente** (2014) i **Love me not** (2018) per a Lluís Miñarro,. Ha estat cap de guionistes i argumentista d'algunes sèries de televisió per TV3 i Diagonal TV (**Secrets de Família**, **Nissaga l'Herència**, **Sin identidad**). Ha estat autor i guionista de la sèrie **Si no t'hagués conegut** per a DiagonalTV, TV3 i Netflix. (2018)

Laura Conejero

Actriu

Nascuda a Barcelona és una actriu de renom dintre el panorama teatral català. Ha treballat amb directors com Sergi Belbel, Ramón Simó, Julio Manrique, Calixto Bieito, Lluís Pasqual, Joan Ollé o Rafael Duran. I en el últims anys l'hem pogut veure en teatre en obres com **La importància de ser Frank** d'Oscar Wilde, dirigida per David Selvas; **El rei Lear** de W.Shakespeare i **Els Feréstecs** de C.Goldoni dirigides per Lluís Pasqual; i **L'ànec salvatge** de H.Ibsen, dirigida per Julio Manrique, entre d'altres.

En televisió ha participat en series tan reconegudes de Tv3 com **Poblenou**; **Sitges**; **Psico express** o **La Riera** i de Diagonal TV com **Ventdelplà**; **Mar de fons** o **Infidels**. En cinema l'hem pogut veure en pel·lícules com **Carícies** dirigida per Ventura Pons; **El amor perjudica seriamente la salud** dirigida per Manuel López Pereira; **Dones** dirigida per Judith Collell o **Bullying** dirigida per Josecho San Mateo.

Al llarg de la seva carrera ha estat guardonada amb premis com el recent Premi Butaca a millor actriu de repartiment 2018 per **La importància de ser Frank**; el Premi Butaca a millor actriu de repartiment 2013 per **Els Feréstecs**; el Premi Teatre BCN a la millor actriu 2003 per **El cafè de la Marina**; el Premi Butaca a la millor actriu de repartiment 2001 per **La dona incompleta**; Premi Memorial Margarita Xirgu 2001; Premi d'interpretació de la crítica teatral 1996/97, per **Sóc Lletja**; Premi de l'Ajuntament de Tarragona a la millor interpretació teatral femenina 1996, per **L'hostalera** i el Premi revelació de la crítica teatral 1988/89, per **Elsa Shneider**.

Elisabeth Casanovas

Actriu

Nascuda el 1994. Ha treballat en la primera temporada (2015), la segona temporada (2016) i la tercera temporada (2017) de la sèrie de televisió **Merlí**, escrita per Héctor Lozano i dirigida per Eduard Cortés amb el personatge de la Tània. Emesa a TV3, posteriorment a La Sexta i actualment a Netflix.

Ha participat en la pel·lícula **Ardara** (2015), pendent d'estrena, en un paper secundari, produïda i dirigida per Elsabeth Produccions. Ha participat en la sèrie de TV3 **Benvinguts a la família**, creada per Pau Freixas i Ivan Mercadé.

També ha participat en films més petits com el curmetratge **Nena de papà** (2016), escrit i dirigit per Miki Esparbé o el videoclip de la cançó **Al final dels dies** de Loquillo, dirigit per Leticia Dolera. Aviat la veurem en un curmetratge anomenat **Cerdita** dirigit per Carlota Pereda.

En teatre ha participat a **Paradise** (2017), escrita i dirigida per Oriol Vila i Raquel Salvador al Teatre Poliorama de Barcelona. També ha treballat a **La senyora Florentina i el seu amor Homer**, de Mercè Rodoreda (2017) sota la direcció de Sergi Belbel al Teatre Nacional de Catalunya, amb el qual va rebre el Premi Butaca 2017 a millor actriu de repartiment. Els seus darrers treballs han estat a **Kassandra**, dirigida per Sergi Belbel i estrenada al TNC (2018) i **La tendresa**, una coproducció de T de Teatre i Dagoll Dagom, dirigida per Alfredo Sanzol (2019).

David Vert

Actor

David Vert es va formar en el Col·legi del Teatre de Barcelona. Va estudiar el recorregut complet (3 anys) compaginant el mètode Lecoq i el mètode Stanislavski. Va ampliar els seus estudis en el laboratori d'interpretació de Txiki Berraondo i Manuel Lillo, i més tard a Buenos Aires (Argentina) amb Javier Daulte, Gabriela Izcovich i Ricardo Bartís.

En Teatre ha treballat amb directors com Javier Daulte, Carlota Subirós, Carme Portacelli, Joan Ollé, Oriol Broggi o Jordi Casanovas, en obres com **4D Òptic**; **Els estiuejants**; **La finestra tancada**; **Yvonne, princesa de Borgonya**; **Hamlet** o **Vilafranca. Un dinar de festa major**. A partir del 2009 va formar part de la Companyia T6 (Teatre Nacional de Catalunya) amb la que va estrenar 12 espectacles d'autors contemporanis com **Una història catalana** de Jordi Casanovas; **Lluny de Nuuk** de Pere Riera; **A mi no em diguis amor** de Marta Butxaca o **Vimbodí vs. Praga** de Cristina Clemente, entre d'altres. Aquest 2019 el podem veure a l'espectacle **El futur** d'Helena Tornero al Teatre Nacional de Catalunya.

En TV ha participat en capítulars de series com **Ventdelplà**; **Mar de fons**; **La Sagrada Família**; **Gavilanes**; i en tvmovies com **IrisTv** o **Pepe Carvalho**. En cine ha participat en pel·lícules com **Rec**; **Diario de una ninfómana**; **Tres días amb la família** o **La mosquitera**.

Eloi Sánchez

Actor

Es va formar a l'escola El Galliner i ha continuat la seva formació en cursos amb La Virgueria i Aleix Fauró, amb Claudio Tolcachir, Javier Daulte, Ferran Utzet, Sergi Belbel, Quimet Pla, Marta Angelats, i en tècniques audiovisuals amb Pep Armengol.

En teatre l'hem pogut veure recentment a **Fi if** Lab.Peripècies. Laboratori coordinat per Sergi Belbel a la Sala Beckett de Barcelona. A Cafè **Hippodrome** de Rosa Molina, presentat al Festival Píndoles. A **Fantasmes. Històries de Pau i Justícia** de Sergi Belbel, Laboratòri Peripècies de la Sala Beckett. A **Odisseus** de Quimet Pla, a la Sala Beckett. A **Hem Perdut la Flama** de Martí Gallén, presentat al Festival Píndoles. A **El general Bum-Bum** de Quimet Pla, espectacle de Teatre de carrer. A **Laberinto** de Clàudia Mirambell, presentat al Festival Pepe Sales i a **Collectivus** de Marta Aguilar, dins el projecte els Malnascuts de la Sala Beckett.

Distribució

MAGNETICA MANAGEMENT

Elena Blanco
elenablanca@magneticam.com
Telf. 93 241 82 88

Muntaner, 190, 2n 3a
08036 Barcelona
www.magneticam.com
www.facebook.com/MagneticaManagement
www.twitter.com/MagneticaManage